

Osobnost

Všude posloucháme, že od školkového věku si vytváříme svou osobnost. Bohužel mi toto tvrzení přijde jako lež... Proč?

To je jednoduché, už od MŠ nás tvarují do formy slušného dítěte, dobře vychované osoby. Pochopitelně podle měřítká milé paní učitelky. Jenže co je dobře? Co je dobré? Co je správné? Na to už tolik lidí neodpoví. Měřítko správnosti a dobrosti máme každý své, proto budeme do správnosti a dobrosti formováni celý život. Neříkám, že nechat děti růst jako dříví v lese je na místě, to ne, ale popírání podstaty osobnosti mi přijde nechutné. Kdopak by neznal slova učitelů: „Přestaň, to se nedělá!“

Je zvláštní, kolika změnami za svůj život projdeme. V MŠ se z nás musí stát slušné dítě. Léto před ZŠ rozumnější žák. Léto před SŠ rozumný a samostatný student. Kapku zvláštní ne?

Cca do 7. třídy jsme pro všechny ještě děti, ale bum! 8. třída... „Budte rozumní, už jste v osmé třídě.“ „Zkuste být dospělejší.“ 9. třída... „Chovejte se jako téměř dospělí a samostatní, ale né moc!“ Potom se nedivme, že máme plné třídy dětí, kterým nikdo nevysvětlil, k čemu je to dobré.

Podle mého názoru je největší prioritou při formování člověka nenásilná komunikace, která formuje a vede jeho vývoj, bez potlačení jeho osobnosti a sebevědomí.

Kristýna Sajdlová